

Niech $\varphi : V \rightarrow \mathbb{F}$. mamy bazy $\mathcal{E}$ i $\mathcal{F}$. $\underbrace{([id]_{\mathcal{F}}^{\mathcal{E}})[\varphi]_{\mathcal{E}}[id]_{\mathcal{F}}^{\mathcal{E}} = [Q]_{\mathcal{F}}}_{\text{reguła transformacyjna dla macierzy form kwadratowych}}$

0.1 Reguła transformacyjna macierzy odwzorowania liniowego

$$A : V \rightarrow V \quad [id]_{\mathcal{E}}^{\mathcal{F}}[A]_{\mathcal{E}}^{\mathcal{E}}[id]_{\mathcal{F}}^{\mathcal{E}} = [A]_{\mathcal{F}}^{\mathcal{F}}, \quad [id]_{\mathcal{E}}^{\mathcal{F}} = ([id]_{\mathcal{F}}^{\mathcal{E}})^{-1}.$$

Czy można zdiagonalizować macierz odwzorowania liniowego? Odpowiedź: następnych kilka wykładów.

Kończymy wątek o twierdzeniu Sylwestra:
niech φ - dodatnio określona $D_i > 0$.

Definicja 1 φ jest ujemnie określona gdy $-\varphi$ jest dodatnio określona.

Wniosek: Forma φ jest ujemnie określona gdy $(-1)^2 D_i > 0$, gdzie $D_i = \det \begin{bmatrix} \varphi_{11} & \dots & \varphi_{1i} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \varphi_{i1} & \dots & \varphi_{ii} \end{bmatrix} \stackrel{\text{ozn}}{=}$

$$\begin{vmatrix} \varphi_{11} & \dots & \varphi_{1i} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \varphi_{i1} & \dots & \varphi_{ii} \end{vmatrix}$$

Definicja 2 Odwzorowanie liniowe $A : V \rightarrow V$ nazywamy endomorfizmem przestrzeni V . $(L(V, V) \stackrel{\text{ozn}}{=} L(V))$

0.2 Rzuty na podprzestrzenie

Przykład 1 $\mathbb{R}^3 = V_1 \oplus W_1$, $V_1 = \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right\rangle$, $W_1 = \left\langle \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\rangle$

$$\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x \\ y \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ z \end{bmatrix}, \quad P \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x \\ y \\ 0 \end{bmatrix}. \text{Zauważmy, że } P_1^2 = P_1. \quad \left([P_1]_{st} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \right)$$

Przykład 2 Inny rozkład: $\mathbb{R}^3 = \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right\rangle \oplus \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right\rangle$.

$$\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x-z \\ y-z \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} z \\ z \\ z \end{bmatrix}.$$

$$P_2 \left(\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} \right) = \begin{bmatrix} x-z \\ y-z \\ 0 \end{bmatrix}, \quad P_2^2 = P_2. \quad ([P_2]_{st} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}).$$

Ogólniej: Jeżeli przestrzeń wektorowa U jest sumą prostą $V, W \subset U$, to operator rzutu na V wzdłuż W jest dany następującym wzorem:

$$Pu = v.$$

gdzie $u = v + w, v \in V, w \in W$. Łatwo sprawdzić, że $P^2 = P, W = \ker P, \operatorname{im} P = V$

Definicja 3 Endomorfizm $P \in L(U)$ nazywamy rzutem, gdy $P^2 = P$

Stwierdzenie 1 $P \in L(U), P^2 = P, W = \operatorname{im} P, V = \ker P$. Wtedy $U = V \oplus W$ oraz P jest rzutem na V wzdłuż W .

Dowód 1 Weźmy $u \in U : u = Pu + (1 - P)u$ & $Pu \in \operatorname{im} P$ & $(1 - P)u \in \ker P$,
gdź $P(1 - P)u = (P - P^2)u = 0$. Czy $\operatorname{im} P \cap \ker P = \{0\}$?
Jeśli $u \in \operatorname{im} P$ & $u \in \ker P$, to $\exists_{x \in V} u = Px = PPx = Pu = 0$

Definicja 4 Jeżeli $A \in L(U)$ oraz $V \subset U$ jest podprzestrzenią taką, że $AV \subset V$, to mówimy, że jest A - niezmiennicza.

Uwaga: Niech V będzie niezmiennicze dla $A : U \rightarrow U, \mathcal{E}_0 = \{e_1, \dots, e_k\}$ dla bazy

$$V, \mathcal{E}_1 = \{e_1, \dots, e_k, e_{k+1}, \dots, e_n\} \text{ - baza } U \implies [A]_{\mathcal{E}_1} = \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1k} \\ \vdots & & * \\ a_{k1} & \dots & a_{kk} \end{bmatrix}$$